

BORSSZEM JANKÓ

A KÉT KÁDÁR.

Kálmán. — Mit csinálsz Gyula?

Gyula. — Hát ezt a repedést akarom bedugni ezzel az ékkel.

Kálmán. — De ettől csak annál nagyobb lesz a rés.

Gyula. — Füstöld fel — hiszen te rekkomendáltad!

Vadászati évad.

ADÓT emeltek, hoztok új adókat —
 Fegyver, vadászat, mind adót fizet;
 Adótlannul nem uszithatsz kopókat,
 Adótlannul nem lőhetsz őzeket;
 Nem por, vadász-jegy süti el golyódat,
 Fegyver nem véve, — váltva csak tied —
 Nyúl, farkas, róka, mind adózva hull —
 Csak embert vadászhat adótlannul.

Mily szörnyű kép! mint vérszopó ebek,
 Rohannak egyre — s annak vége van!
 Mint a szegény rabszolga négernek
 Elvérzenek, vergődve kínosan.
 Nincs irgalom! a hajrá megered,
 És nő a düh a mint tűz hangosan;
 Mindenki a hajtók közé vegyül,
 S kit üznek, elejtik, kegyetlenül!

De másképp nem lehet. Örök szabály:
 Embervásárral jár embervadászat!
 Hol laza erkölcs nem sért, bűn se fáj,
 És hatalomból fénylik a gyalázat:
 Ott piszkos embervásárt ne csodálj, —
 De azt se, ha a szív vad dühre lázad,
 S embert vadászva ádáz harcra gyúl,
 S nagy árt fizetve sujt adótlannul!

Bolgár trónbeszéd.

MUraim!
 Időn az új Bolgárország első nemzeti gyűlését megnyitom, felkérem önöket, fejezzék ki a nagy Oroszország nagy csárja, a felszabadító iránt hódolatos hálójukat. (Háromszoros lelkes hasrafekvés.) Ne mulasszuk el ez alkalmat anélkül, hogy a szultán ő felsége, souzerán urunk iránt táplált érzületünknek leplezetlen kifejezést adnánk. (Háromszoros földreköpés.) E néma tiltakozás fokmérője a bolgár nemzet magasra rivó lendületének. (Helyeslő bögs.)

Uraim!

Viszonyaink a szomszéd államokhoz a legkedvezőbbek — a testvér Szerbiát s a még testvérebb Montenegrót szívből fogadjuk, s hogy egészen be nem kebelezhetjük, nem a mi sóvárgó testvéri szeretetünkön mulik. Pénzügeink szép fejlődésnek indultak s ifjú függetlenségünk máris tetemes deficittel — a nagyhatalmak szükséges attributumával, a haladás e nagy kriteriumával — dicsekedhetik, melyet drága orosz testvéreink, (lelkes hasrafekvés) a csár (lelkes hasrafekvés) helyettese Don dukov Korzakoff (lelkes hasrafekvés) hagyott emlékül.

Az a szilárd remény tölt el, hogy kormányom s az önök buzgó együttes működésének sikerülni fog e hiányt arra a magaslatra emelni, mely országunk méltóságának megfelelő.

Tárgyalás végett a következő törvényjavaslatokat fogja kormányom önök elé terjeszteni:

A miniszterek tankötelezettségéről s azokról a vasárnapi iskolákról, melyek statusférfiak nevelésére felállítandók. (Moz- és morgás.)

A mohamedánok egyenjogúsításáról (dühös ordítás) az igazvonó barmokkal. (Helyeslő üvöltés.)

A pálinkára kivetendő adóról. (Zúgás.)

A nembolgárok kizáratása a hivatalokból. (Falrengető bögs.)

Végül figyelmeztetem a t. képviselőket arra a nagy szerepre, melyet országunk az ujkor történetében játszik. Igenis, uraim! a világ szeme hazánkra van irányozva s azért igen kívánatos volna, ha a törvényhozók a tisztaság, fésű és szappan használatával megismerkedni nem terhelhetnének. (Nem kell! Nem kell!) Kormányom gondoskodott róla, hogy több ifju országos stipendiumokkal külföldre küldessék ez európai vívmányok tanulmányozása céljából. (Le velők!) Éljen a csár! (Szünni nem akaró lelkes hasrafekvés.)

Konstantinápolyból.

— Diplomáciai okiratok. —

Mahmud-Nedim basa miniszter urnak

Helyben.

KORMÁNYOM megbízásából van szerencsém Excellentiától megnyugtató felvilágosítást kívánni az iránt, mikor szándékozik a gyakrabban ígért alkotmányos reformok behozatalát szultán ő felségének ajánlani? Ismervén Nagyméltóságodnak a sok teendő által indokolható feledékeny természetét, bátor leszek emlékeztetül néhány angol hajót az arany szarunak neki usztatni, melyeknek páncélzatos megjelenése tán elősegítendő emlékező tehetségének működését.

LAYARD.

* * *

Lord Layard angol nagykövetnek

Helyben.

Vettem Excellentiád nagybecsű sorait s nem késtem hálám kifejezésével ama lekötöző modor miatt, melylyel egy elaggott ember gyöngülő memóriáját a cserbenhagyástól megóvni sziveskedik. Ami azonban az alkotmányos reformok behozatalának sürgetését illeti, Excellenciád figyelmeztetése elkésett, mert Törökországban alkotmányosság uralkodik; vagy nevezhetné-e Excellentiád alkotmánytalan országnak azt, a hol a miniszter — Szavaz basa?

MAHMUD-NEDIM.

KÉPZŐ-MŰVÉSZET.

— Viasz tábla. —

(Fulazky Károly gyűjteményéből.)

Magyarázat: I. Otto bucsuzik Ferencztől. Carlo jajgat. — II. Otto kedvez a Népszerűségnek. — III. — Otto bele bukkant abba a tűzhányóba, melynek neve Országgyűlés. — A balsó médaillonokban: fölül Clio, alul Barna, finugrász. A jobboldali érmek fölseje a Természettudományi Füzetek patronusa Aesculap; alsaja a Hermanok czimeres állata.

Az országházból.

— Honosítási törvény. —

— From our own. —

Hoffmann Pál. T. ház! A miniszterium javaslatát nem fogadhatom el, mivel hosszadalmas. Hugo Grotius, Montesquieu és Bluntschli teljesen megegyeznek abban, hogy a törvény rövid, világos és szabatos legyen. Min-tául kidolgoztam néhány paragrafust és a miniszterium rendelkezésére bocsátom, úgy mint:

1. §. Magyarország polgára mindenki, ki születésé-nek törvényes vagy törvénytelen, megtörtént és általa igazolandó tény által országunk területén belül foglalt állandó lakhelyet és ezt akár egyéni akaratának szabad kifolyásából, akár a kormány határozott parancsa (szám-üzetés) folytán megváltoztatni tanácsosnak nem tartja.

2. §. Magyarország polgárjogát elveszti:

a) Aki a természet fölebbezhetetlen, vagy a büntető törvénynek akár magasabb forum elé, akár végső esetben az istenhez fölebbezhető ítélete folytán, végelgyengülés, vagy kötélszorulás következtében a földről véglegesen kivándorol, még akkor is, ha nem vétette föl magát más államok polgárainak sorába.

b) Aki az adófizetés, védkötelezettség és egyáltalán minden az állam irányában tartozó terhei alul meg nem születés által kibúvik.

c) Aki bármely okok és módok együttes összeha-tása különböző következményeinek sajnós, de tetteleg létező kifolyása alapján vérző, avagy nem vérző szívvel maga kéri a polgárjog aluli fölmentését. (Nagy tetszés. Bör. eviczny indítványt tesz, hogy Hoffmann Pálnak »az arany-száj« cím adományoztassék azzal a föltétellel, ha hallgat.)

Mocsáry Lajos. A ház összes jogtudósai sem bírtak az iránt tisztába jönni, hogy magyar polgár legyen-e az, aki ide házasodik, míg népünk józan esze már rég meg-oldotta és notába is szedte ezt a fogas kérdést. A nota azt mondja: (énekel).

*Itthon van-e a kanász,
Vagy a felesége?*

Népünk tehát különbséget tesz a nem honosított kanász és a magyar feleség között, sőt határozottan kimondja:

*Nem köll nekem a kanász
Csak a felesége.*

Be van tehát világosan bizonyítva, hogy a nép geniusza egy szép magyar lány nőül vételében nem lát oly nagy áldozatot, hogy általa valaki megérdemelné a magyar polgárjogot. (Általános helyeslés.)

Simonyi Ernő. *) T. ház! A magyar népművelés leg-gyászosabb napjait ujítja meg ezen tervényjavaslát, hárminczkétedik párágráfusok. Ezen vértágadó kormány-bán féltámád Káráffa gyilkos korá, Haynau bár-bár kégyetlensége. Mily rémes vákság tártja fogva az enek job belátását, hogy nem látják be, miszerint ez a hárm-inczketté voltaképen 49, Tiszá, Gergey, áki hádseregét

*) Hely szűke miatt csak kivonatban közöljük a remek beszédet. A szerk.

kápitulációrá, Kossuth Lajost pedig számízetésre kény-szeríti. Hogyhá nem akarják enek, hogy fiáik neveiket mint házárulók neveit megátkozzák, hágyják ki a 32-dik párágráfust, hád kevetkezék a 31-ik után a 33-ik, áz ürt — egy újákkori Curtius — házáfíságomál fogom kitelteni. (Dörgő taps.)

Gullner Gyula. Furcsa dolog, hogy a szélsőbal, mely állítólag ellensége minden monopoliumnak, maga is monopoliumot csinál Kossuth históriai alakjából, mintha csak neki volna joga Kossuthot tisztelni és sze-retni. Még megérjük, hogy trafikot nyitnak, ahol kizáró-lagosan árulják a Kossuth kultuszt. Simonyi és Helfy pedig mint fináncz fogják ellenőrizni a csempészetet. Hozzá illenek az ilyen trafikálás ehhez a nagypipáju kevés dohányu párthoz! Gyülölöm ezen finánczpolitikát, e monopoliumot és trafikot. Le vele!

Thaly Kálmán. Rákóczy és Kossuth! Hazánk újabb-kori történelmének kimagasló alakjai. Mennyire hason-lítanak egymáshoz. Mindketten Magyarország eltiprott jogaiért küzdöttek ugyanazon ellenség ellen és mind-kettőnek egy a jutalma is: a számüzetés. Távol hazá-juktól pálmák és myrtusok viszik tova utolsó lehelletü-ket és nem honi tölgyeink. (Hangok: Hahó! Hiszen Kossuth Lajos él még!... Helyes!... Éljen is!...) És ti türitek ezt képviselők, nem folyik már ereitekben egy csöpp sem abból a vitézi vérből, mely a kurucok ereiben lángolt? Szégyen és gyalázat reád, pulya ivadék! Megvetlek, miként megvetne Rákóczy. Leszek a bánat vak Bottyána, kisfroz a félszememet! (Szónok könnyekre fakad. Börzeviczy megjegyzi hogy Rákóczy Thalynek valóságos keserűvízforrása.)

Csanyágyi bá. »Zavaros a Tisza vize, nem tiszta«, de nemcsak hogy a Tisza vize zavaros, de zavarosak az én szemeim is, a sűrű könnyvedzéstül, hogy abbul a Kálmánbul, Tisza urból, ilyen ember lett. Egész a mai szent napos napig aztatot hittem felülre, hogy oan igazi jólelkü honyhazafi, mint akár magam és most elpártol ennek a véres könyvekvel áztatott honyhazának szent ügyitül. Kálmán! Kálmán! Millyen gyászos feketelelkü, hitehagyott gaz- (Az elnök esőngét.) gazdag ember lett belüled! A tigrisbül, tisztesség ne essék mondván, macs- (Az elnök esőngét.) makacs tagadó lett. Ha nem sajnáljuk forgatnyi hazánk krónikás lap-gyait és ha nézzük őket, olvasván — győződést szer-zünk abbul, hogy nincs rá eset, hogy ilyent követett vóna el emberfia, hogy póczra jusson. Még az az Efiáltus, aki a ternolibákát Perzsián körösztül Rómába eresztette, még a se vót ijén áruló mameluk. Azért tehát azt javal-lom, hogy a javallat vetessék el, — a kaufaúrrrmány meg vetessék le.

CYCLOPEDIA.

Buvár: Kuffstein. — *Doboz:* lapda. — *Házaló:* kö-mives. — *Licitatio:* marhavész. — *Papír:* a »Magyar Állam«. — *Sajtó:* quargli. — *Szemérem:* monoeli. — *Választóvíz:* bucsu könyv.

— No amal beim Renz. —

Ce Jeudi.

Krricsi dear,

Te még sem jössz. Pedig vártalak, te vártt álak. A circus még csak neháy nápig áll — áztán járr.

A prográmm még mindig mirifique, magnifique, grandiable!

Elnéztem tegnáp ázt á Soldost. Áz á Sándorr szerencsés vándorr! Hájdán övé válá »chant d'or«, mostán övé a »champ d'or«, á Renz árrányos porrondjá. Nem is változ

zott tehát, hánem márrádt »Jean d'or«. Lóhátról beszélhet á Georg-zsál . . . mondok: sorrssál és nem törődik á Renzabályokkal. Ventre d'un rossignol!, há izé nem volnék, hát . . . Dingsda szeretnék lenni.

De mindig csak mondtám: jó tálálmány áz á ló. Tout ce qu'il y a de szép und nagy comes from the ló. Hogy is mondjá Mr. Pindare, á ffránziá boulevard-poétá? »La meilleure chose c'est l'e a u«, áz áz: legjobb megis á ló. Aki á ló hátán megél, bárrátom, megél áz á jég hátán is. Csák egy ló nem ér semmit t. i. á Boileau, á legvizivóbb poétá, á kivel gyerrekorrombán á gouverneuröm, monsieur Pincenez kujonirrozott. Ázért is volt favourite studiumom á geográfiá, merri ábbán áz equatorr, egy neme áz equitatióának, olyan szerrepet játszik. Meiuer Six, á mint főnebb mondtám: há Monecles nem volnék, Pferrdinánd szeretnék lenni. Capital joke, is it not? Hánem:

A joke and a jest,
That's for Budapest.

Krrics of my soul, ne csodálkozzál, há egyszer véletlenül ázt tálálod hálláni, hogy én is beálltam Rrenzhez. La haute caracole! allons! hoplà! Boldizsárr legyek há olyan Voltizsör nem lehetnék mint mister Cook. Mister Cook? Há há há! Á cook-ot csák látom benne, de á mister-iomot nem. Hol' mich der Cook-Cook, nem kell nekem Bécs; i geh nimmer am Schottenring, sondern am Fárrmárrring! (Suis-je assez coquin aujourd'hui, hein?) Merri hát látod, én egy ántik rrómái vágyok. Á senatus populusquam á circus maximus-bán élt-hált, és látod, nekem is á circus á maximám. Wie xakt, há mágyárr emberr nem volnék, mecht i á Circussierin sein! (Dunnawetter, bin i heut a flixter Kerl!) No meg áztán, tu sais, én kunsági vérr vágyok; áz ősapáim vitéz kún strreiterrek voltak, én meg vágyok deli kunst rreiterr; où est donc la Diffe-Rrenz? Hiszen há áz első őszám ákárrt volna gondoskodni rrólám, legmodernebb sárrjádékárról, hát megkérte volná Kun László kirrályt vágy legálább bárró Kuhn hádgyminiszterrt, hogy

»mezőhegyesi és ustorrhegyesi« prredikátummál rruháazon föl, merri hiábá, ez nekem legszebb rruházáat.

Hogy örülök májd, há ábbá á circus vitiosusbá bele kerrülhetek! Ván ott most mindenféle rritka állát: pézsmá-vágy dézsmá-ökörr; zebu-márrhá Indiából, hol á Zebulon-vállás uralkodik; mademoiselle Zsiraflé ábból áz operretből; mindenféle gázellő; elefánterriá és gáválterriá; lámá (tálán épen á Dálái-Lámá); mácská áprroszólóvel, ugynevezett Zibebenkatze*); egy pupu és két pupu Tewele; Drromedárrd vásárr; máphlagoniái zebrrá és több más fenevád. Krrics of my heart, was fir a Menscherie! Még elveszem Miss Lurlinet és leszek Lurli urr, Lurliné ásszony férrije. Ná já, miérrt nem? most vágyok egy nix, s ázután leszek egy Nix. Yes, my Krricsesst one, i lasz mi mit ihr einmariéniren! Elmegyünk lákni . . . Csurrgórrá! Nem kecsegtető . . . ákárrtom mondtáni: csepegtető kilátás ez? Mi lesz ákkorr hozzám képest egy burrkus ádmirrális? Ó büszke á porrosz hádikikötörre, á Jahde-Busenrrre; én büszke leszek á Nájáde-Busenrrre, ámi még egy tággál több. Oui, mon cher, in usum delphini fogunk élni, ázáz: á delphineek szokásá szerint. Ez lesz csák áz igázi magyárrros gyöngyélet, by Úszubu and captain Boyton. Há rrendben lesz fészünk, eljössz ugye velünk fészkelődni?

En attendant, még most kedves, májdán nedves bárrátom,

Yours truly

Monokles.

Tönödések.

(Seiffensteiner Solomontu.)

Hoid csakogyan á herr von Széll gandalta ki eztet á manipulaczió á grundentlastunggal, asztot nem tudom, de meglehet: mert csakogyan szeles cselekedet.

*

Edj ojságba láttam á Csetvajútol ed fortegráfi nodrágba. Szegén Csetvájó; gandoltam magam, áz ítet az anglosok há még edszer megnadrágoltak.

*

Sadálkozom rajta magamat, hoid moszkák Ázsiába magokat visszavonulják; ed csatavesztést csak nem tekinthetik Mervadóának.

*

Hoid tehermentesítési kötvénbirtokosok kiobálják, az természetes. Minden operáczió szokta fájdolmos lenni, okár á zsebet, okát á sebet vágják az embernek.

*) Talán Zibethkatzét ért ngos Monokles ur?

A korrektor.

Az országházból.

— Honosítási törvény. —

— From our own. —

Hoffmann Pál. T. ház! A miniszterium javaslatát nem fogadhatom el, mivel hosszadalmas. Hugo Grotius, Montesquieu és Bluntschli teljesen megegyeznek abban, hogy a törvény rövid, világos és szabatos legyen. Min-tául kidolgoztam néhány paragrafust és a miniszterium rendelkezésére bocsátom, úgy mint:

1. §. Magyarország polgára mindenki, ki születésé-nek törvényes vagy törvénytelen, megtörtént és általa igazolandó tény által országunk területén belül foglalt állandó lakhelyet és ezt akár egyéni akaratának szabad kifolyásából, akár a kormány határozott parancsa (szám-üzetés) folytán megváltoztatni tanácsosnak nem tartja.

2. §. Magyarország polgárjogát elveszti:

a) Aki a természet fölébbezhetetlen, vagy a büntető törvénynek akár magasabb forum elé, akár végső esetben az istenhez fölébbezhető ítélete folytán, végelgyengülés, vagy kötélszorulás következtében a földről véglegesen kivándorol, még akkor is, ha nem vétette föl magát más államok polgárainak sorába.

b) Aki az adófizetés, védkötelezettség és egyáltalán minden az állam irányában tartozó terhei alul meg nem születés által kibukik.

c) Aki bármely okok és módok együttes összeha-tása különböző következményeinek sajnós, de tetteleg létező kifolyása alapján vérző, avagy nem vérző szívvel maga kéri a polgárjog aluli fölmentését. (Nagy tetszés. Bör. evicz indítványt tesz, hogy Hoffmann Pálnak »az arany-szájú« czim adományoztassék azzal a föltétellel, ha hallgat.)

Mocsáry Lajos. A ház összes jogtudósai sem birtak az iránt tisztába jönni, hogy magyar polgár legyen-e az, aki ide házasodik, míg népünk józan esze már rég meg-oldotta és notába is szedte ezt a fogas kérdést. A nóta azt mondja: (énekel).

*Itthon van-e a kanász,
Vagy a felesége?*

Népünk tehát különbséget tesz a nem honosított kanász és a magyar feleség között, sőt határozottan kimondja:

*Nem köll nekem a kanász
Csak a felesége.*

Be van tehát világosan bizonyítva, hogy a nép geniusza egy szép magyar lány nőül vételében nem lát oly nagy áldozatot, hogy általa valaki megérdemelné a magyar polgárjogot. (Általános helyeslés.)

Simonyi Ernő. *) T. ház! A magyar népműzét lég-gyászosab napjait ujítja meg ezen tervényjavaslát, hárminczkétédik párágráfusá. Ezen vértágadó kormány-ban féltámád Káráfá gyilkos korá, Haynau bár-bár kégyetlensége. Mily rémes vákság tártja fogva az enek job belátását, hogy nem látják be, miszerint ez a hár-minczketté voltaképen 49, Tiszá, Gergey, áki hádseregét

*) Hely szüke miatt csak kivonatban küzöljük a remek beszédet. A szerk.

kápitulációrá, Kossuth Lajost pedig számízetésre keny-szeríti. Hogyhá nem akarják enek, hogy fiáik neveiket mint házáarulók neveit megátkozzák, hágyják ki a 32-dik párágráfust, hád kevetkezék a 31-ik után a 33-ik, áz ürt — egy újákkori Curtius — házáfáságomál fogom kiteltetni. (Dörgő taps.)

Gullner Gyula. Furcsa dolog, hogy a szélsőbal, mely állítólag ellensége minden monopoliumnak, maga is monopoliumot csinál Kossuth históriai alakjából, mintha csak neki volna joga Kossuthot tisztelni és sze-retni. Még megérjük, hogy trafikot nyitnak, ahol kizáró-lagosan árulják a Kossuth kultuszt. Simonyi és Helfy pedig mint fináncz fogják ellenőrizni a csempészetet. Hozzá illenek az ilyen trafikálás ehhez a nagypipájú kevés dohányu párthoz! Gyülölöm ezen finánczpolitikát, e monopoliumot és trafikot. Le vele!

Thaly Kali. Rákóczy és Kossuth! Hazánk ujabb-kori történelmének kimagasló alakjai. Mennyire hason-litanak egymáshoz. Mindketten Magyarország eltiprott jogaiért küzdöttek ugyanazon ellenség ellen és mind-kettőnek egy a jutalma is: a számízetés. Távol hazá-juktól pálmák és myrtusok viszik tova utolsó lehelletü-ket és nem honi tölgyeink. (Hangok: Hahó! Hiszen Kossuth Lajos él még!... Helyes!... Éljen is!...) És ti türitek ezt képviselők, nem folyik már ereitekben egy csöpp sem abból a vitézi vérből, mely a kuruczok ereiben lángolt? Szégyen és gyalázat reád, pulya ivadék! Megvetlek, miként megvetne Rákóczy. Leszek a bánat vak Bottyána, kisírom a félszememet! (Szónok könnyekre fakad. Börzevicz megjegyzi hogy Rákóczy Thaly-nak valóságos keserűvízforrása.)

Csanyágyi bá. »Zavaros a Tisza vize, nem tiszta«, de nemcsak hogy a Tisza vize zavaros, de zavarosak az én szemejim is, a sűrű könnyvedzéstül, hogy abbul a Kálmánbul, Tisza urból, ilyen ember lett. Egész a mai szent napos napig aztatot hittem felülle, hogy on igazi jólelkü honyhazafi, mint akár magam és most elpártol ennek a véres könyvekvel áztatott honyhazának szent ügyitül. Kálmán! Kálmán! Millyen gyászos feketelelkü, hitehagyott gaz- (Az elnök csünget.) gazdag ember lett belüled! A tigrisbül, tisztesség ne essék mondván, macs- (Az elnök csünget.) makacs tagadó lett. Ha nem sajnáljuk forgatnyi hazánk krónikás lap-gyait és ha nézzük őket, olvasván — gyözödést szer-zünk abbul, hogy nincs rá eset, hogy ilyen követett vóna el emberfia, hogy póczra jusson. Még az az Efiáltus, aki a ternolibákat Perzsián köröszttül Rómába eresztette, még a se vót ijen áruló mameluk. Azért tehát azt javal-lom, hogy a javallat vetessék el, — a kaúáúrrrmány meg vetessék le.

CYCLOPEDIA.

Buvár: Kuffstein. — *Doboz:* lapda. — *Házaló:* kö-míves. — *Licitatio:* marhavész. — *Papír:* a »Magyar Állam«. — *Sajtó:* quargli. — *Szemérem:* monoeli. — *Választóvíz:* bucsu könyv.

— No amal beim Renz. —

Ce jouit.

Krricsi dear,
Te még sem jössz. Pedig vártalak, te vártt álak. A circus még csak neháy napig áll — áztán járr. A prográmm még mindig mirifique, magnifique, grandiable!

Elnéztem tegnáp ázt á Soldost. Áz á Sándorr szerencsés vándorr! Hájdán övé válá »chant d'or«, mostán övé a »champ d'or«, á Rrenz árrányos porrondjá. Nem is válto-

zott tehát, hánem márrádt »Jean d'or«. Lóháttról beszélhet á Georg-zsál . . . mondok: sorrssál és nem törődik á Rrenzabályokkal. Ventre d'un rossignol!, há izé nem volnék, hát . . . Dingsda szeretnék lenni.

De mindig csak mondtám: jó tálálmány áz á ló. Tout ce qu'il y a de szép und nagy comes from the ló. Hogy is mondjá Mr. Pindare, á ffránziá boulevard-poétá? »La meilleure chose c'est l'e a u«, áz áz: legjobb megis á ló. Aki á ló hátán megél, bárrátom, megél áz á jég hátán is. Csák egy ló nem ér semmit t. i. á Boileau, á legvizivóbb poétá, á kivel gyerrekkorombán á gouverneuröm, monsieur Pincenez kujonirrozott. Ázért is volt favourite studiumom á geográfiá, mernt ábbán áz equator, egy neme áz equitacionák, olyan szerrepet játszik. Meiuer Six, á mint főnebb mondtám: há Monecles nem volnék, Pferrdinánd szeretnék lenni. Capital joke, is it not? Hánem:

A joke and a jest,
That's for Budapest.

Krrics of my soul, ne csodálkozzál, há egyszerr véletlenül ázt tálálad hálláni, hogy én is beálltam Rrenzhez. La haute caracole! allons! hoplà! Boldizsárr legyek há olyan Voltizsór nem lehetnék mint mister Cook. Mister Cook? Há há há! Á cook-ot csák látom benne, de a mister-iuot nem. Hol' mich der Cook-Cook, nem kell nekem Bécs; i geh nimmer am Schottenring, sondern am Fárrmátring! (Suis-je ascez coquin aujourd'hui, hein?) Merrt hát látod, én egy ántik rrómai vágyok. A senatus populusquam á circus maximus-bán élt-hált, és látod, nekem is á circus a maximám. Wie xakt, há mágyárr emberr nem volnék, mecht i a Circussierin sein! (Dunnawetter, bin i heut a flixter Kerl!) No meg áztán, tu sais, én kunsági vérr vágyok; áz ősapáim vitéz kún strreiterrek volták, én meg vágyok deli kunst rreiterr; où est donc la Diffe-Rrenz? Hiszen há áz első ősom ákárnt volna gondoskodni rrólám, legmoderrnebb sárrjádékárról, hát megkérrte volna Kun László kirrályt vágy legálább bárró Kuhn hádügymiszterrt, hogy

»mezöhegyesi és ustorrhegyesi« prredikátummál rruházon föl, mernt hiába, ez nekem legszebb rruházat.

Hogy örrülök májd, há ábbá á circus vitiosusába bele kerrülhetek! Ván ott most mindenféle ritka állat: pézsmá- vágy dézsmá-ökörr; zebu-márrhá Indiából, hol a Zebulon-vállás uralkodik; mademoiselle Zsiraflé ábból áz operretből; mindenféle gázellő; elefánterriá és gávál-lerriá; lámá (tálán épen á Dálái-Lámá); mácská aprrószólóvel, ugynevezett Zibebenkatze*); egy pupu és két pupu Tewele; Drromedárrd vásárr; máphlagoniái zebrrá és több más fenevád. Krrics of my heart, was fir a Menscherie! Még elveszem Miss Lurlinet és leszek Lurli urr, Lurliné ásszony férrije. Ná já, miérrt nem? most vágyok egy nix, s ázután leszek egy Nix. Yes, my Krricsest one, i lasz mi mit ihr einmariéniren! Elmegyünk lákni . . . Csurgórrá! Nem kecsegtetö . . . ákárrom mondáni: csepegtetö kilátás ez? Mi lesz ákorr hozzám képest egy burrkus ádmirrális? Ó büszke á porrosz hádikikötörre, á Jahde-Busenre; én büszke leszek á Nájáde-Busenre, ámi még egy tággál több. Oui, mon cher, in usum delphini fogunk élni, ázáz: á delphineek szokása szerint. Ez lesz csák áz igázi maggyárrs gyöngyélet, by Úszubu and captain Boyton. Há rrendben lesz fészünk, eljössz ugye velünk fészkelödni?

En attendant, még most kedves, májdán nedves bárrátom,

Yours truly

W. Monokles.

Tönödések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

Hoid csakogyan a herr von Széll gandalta ki eztet a manipolacion a grundentlastunggal, asztot nem todom, de meglehet: mert csakogyan szeles cselekedet.

Edj ojságba láttam a Csetvajotul ed fortegráfi nodrágba. Szegén Csetvájó; gandoltam magam, ütet az anglosok há még edszer megnadrágotlakt.

Sadálkozom rajta magamat, hoid moszkák Ázsiába magokat visszavonulják; ed csatavesztést csak nem tekinthetik Mervadónak.

Hoid tehermentesítési kötvénbirtokosok kiobálják, oz természetes. Minden operacion szokta fájdolmos lenni, okár a zsebet, okát a sebet vágják az embernek.

*) Talán Zibethkatztét ért ngos Monokles ur?

A korrektor.

TOJÁS DÁNIEL

ispánnak gazdasági tudósításai
Ngysgs Vöröshegyi Dávid urhoz Budapesten saját
palotájában.

P^a Gecsér, 3-dik Novemberbe, 1879.

Nagyságos Uram!
Kegyes Jól tévöm!
Vala mennyi kegyes
Levele rejámm nézvest
parants és tanulmány és
minden bölcs szavára
stellungba is állok —
jelentem tehát mő alá-
zattal, hogy ügyekezém
minden sarak daczára
elvégezni az őszi vetése-
ket — sőt a rendesnél
többet is vetettem, pe-
dég nem is kellett

több Földet hozzá venni, mert ugy sem volt s mert
Ngs Uram mindétig azt sziveskedik mondani, hogy
minden Evben minden Föld vetődjön bé, mert terem ott
ha van Szerentse — ha pedég nints az Ugarba elvetett
sem kél ki és hogy Ngd nem tart semmit a Libik Mező
Gazdasági nagy Auctoritás felől, hogy az Földnek
visszakell adni amit bé veszünk belőlle, mert hát akkor
mi maradna az énn Ngs Uramnak ha mindég mindent
vissza kellene adni, hogy akkor szegény Nemes Emberré
sülledne, amely állapotot Ngd sem nem szereti sem
nem betsüli —

énn ezeket tudván egy úly és hasznos Módozatot
fundáltam ki, kényszeredettségből alkotván az Virtust —
ugyanis a sáros Földett nem lehetvén be hengeregni, a
föllálló barázda szélekre úlyra vettem soronként és
igy condignatiós Termésünk lészen — ezt tegye meg a
tisza vidéke! —

De olyan igenyesek is a vonalak és olyan virittó
szinek vagyon már is az Vetésseinknek mintha híres
Munkátsy mihál pingálta volna oda — az igaz, hogy
neki könnyebb is a mestersége és meg is lácczik ralyta
hogy nem törte magát az hohenhámi Cursusokon, sem
nem kezelli az Ura sok száz ezernyi vagyonát mint
énn — de van is el esmérés Férjfyunál nőnél edgy aránt
Óregnél s ifjabbnál, ezt büszkén mondhatom, az Ország-
ban szana szerte ha járok nemis hívnak már másképp
csak Vándor Gazdásznak, midőnn a vidékeken meg jele-
nek, hogy példámmal, szavajjimmal oktassak — hívnak
is mindenféle, de mondám meg emelvén Kalapomat, az
lehetetlen, mert hogy hadgyam el az én Ngs Uramat és
Ngs Asszonyomat és hogyan vállhassak meg ezen nagy
szerü Mivtől, melyet magam is segíték meg alkotni az
én Ngs Uram bölts bele szállásai által és hoztam sod-
ratba a perczentes gazdaságot —

de vándor gazda lehet az a Gazda tiszt is a kit
Ngd most a Tél küszöbjén nem terheltetett el botsály-
tani azért mert nem értett a Mező Gazdasághoz fizleti

szem pontokbul mivel bizonyos tekintetekben a tudat-
lanság a Betsületesség örvében jár, a mellyet túrni nem
járhat haszonnal.

A Ngs Urffyak tanátsolásom ellenére az edgyik
komondort csak ugyan be jelentették a Bügözi díly
Agarászathoz aztat állétvánn hogy az ő tatájoknak
olyan Sertvés Szerentsélye van mindenben hogy ezzel a
lompos pór ebbel el nyeretik a billikomot még domb-
szögi Mokány Bertalan Ur Szelleje elül is.

A hétenn a verebek között löttem edgy snyeffet, a
mellyet meg koppaszatlanul származtatok kegyes Ke-
zeihez, méltóztatna a husa és tolluja árát meg betsül-
tetni, hogy illyenekből is hasznot szerezzünk —

a Ngs Asszony jótékony női kezeit csokolvánn
jelenthetem mi szerént az Ésső vizek összevagyának
már gyűjtve, jöhet a finom stikkelményü, csipkés szeny-
nyes —

melly alázas jelentésem után

öröklöttem

Nagyságodnak tanulmányos szolgálja

TOJÁS DÁNIEL
oklev. Gazda.

ANTHROPOLOGIA.

(Mutató a „Csihaj!“ naptárból.)

(A vásári bódében mind esudájára szaladnak egy híres
törpének.)

Tulpenthal (büszkén.) Pöh! Láttam már én ennél
nagyobb czverglit!

BUDAPESTI KALAUZ

vagy :

hogyan lehet kitalálni cím nélkül ki melyik utas hova száll ?

„Mátyás király.“

„Arany sas.“

„Fehér hattyú.“

„Frohner.“

„Magyar király.“

„Europa.“

Börzeviczy W. M. élcei.

Csak németül lehetne beszélni az országgyűlésen! Minő hatást idézne elő például, ha azt mondanám: Die Operation müht der Grundentlastung ist ein Belastungsgrund für die Finanzpolitik Szapárys. (Bös!)

Bécsben egy orvos zsebmetszéseket vitt véghez, ahelyett hogy sebmetező lett volna, és hozzá még roszul operált! (Efscher niz feun?)

Elvesztettem minden hitemet a journalisták iránt, mióta kitűnt hogy Eötvös és Verhovay is revolver journalisták. (Ganz ernstlich!)

Verhovayval találkozom. »Mit hallok«, mondom, »te egy magyar »Lanterne«-t akarsz alapítani? »Igenis« feleli. »Az istenért barátom, ne kösd magad ehhez az eszméhez.« »Ó!« feleli ő, »szeretettel függök rajta.« (In der Hängewoche kann man nicht Lustigers sagen.)

Hogy mennyire elterjedt Magyarországon a phylloxera, legjobban látjuk abból, hogy már nemcsak a szőlőkben, hanem a szőlőválságban is pusztít. (Korz und scharf;)

TUDOMÁNY.

A magyar tűzhányóról.

— Eredeti szaklevél. —

Ó-Moldova, Vulkánikula-1-én.

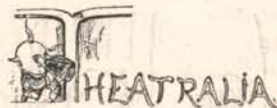
T. szerkesztő ur!

Ó-Moldova környékén tett vizsgálódásaim eredményét van ime szerencsém önnel közleni. Nem igaz, hogy Ó- és Uj-Moldova között új vulkán támadt volna, hanem a legközelebbi ilyen tárgy most is a Nagyváradon lakó Vulcanu József román költő, ki pedig nem tüzet, hanem csak csinos verseket hány. Aetnographiai tény itt sehol sem fordul elő, csak ethnographiai. Nem igaz továbbá, hogy a Babagáj szigeten »szolfatára« képződött, hanem csak Ó-Moldován járkáltomban hallottam egyszer egy énekelni tanuló kis leány »doremifaszolfatára«-gyakorlatait az ablakon át, melyekben kénkönek nyomait sem hallhattam. A mi a Babagáj-szigelet magát illeti, az tán nem is létezik, mert babagáj-madarakat itt sehol rem láttam. Kisebb tölcseréket igaz hogy tudtak mutatni, különösen a kocsmákban; de hogy ezekből vízhányás eredt volna, először azért nem lehet igaz, mert e tölcserékben nem víz, hanem bor szokott folyni s másodszer azért, mert az itteni lakosság igen borbíró s azt beveszi ugyan, de ki nem adja. Amit Galambócz várromjáról mesélgettek, az nem igaz; nemcsak Galambócz, hanem galambducz várának romjait is teljes épségben láttam korhadozni. Repedéseket a talajban igaz hogy tapasztaltam, de láttam itt-ott a köznép sarkán is, pedig ezt sem

lehet vulkáni tűneménynek mondani. Ama repedésekben vizet ugyan láttam néha, de bugyogót nem, ez pedig a földolog, ha vulkánt les az ember. Így tehát nem is hiszem a geyzerekről szóló meséket; geizerlich itt egyáltalán még a sváboknál sem létezik, csak königlich. A károk Ó-Moldován kézzelfoghatók ugyan, de nem tetemesek; néhol a kémény dült el, máshol a seprő, meg máshol pláne az egész kéményseprő. Ez utóbbi ugyanis a kocsmában történt vasárnapról hétfőre virradó éjjel, de ez megtörténhetik Budapesten is. A falakon itt-ott repedések láthatók, melyek azonban csak a mérszen, vakolaton és téglán hatnak keresztül és nem szükségképpen a földrengés következményei, mert a falakon kívül is látni elég pattanást, mely a földrengéssel semmi összeköttetésben sem áll. Mindezek után tehát biztosan mondhatom, hogy Ó-Moldován Aetna vagy Vezuv keletkezni nem fog, legfőleg — minthogy a folyóból emelkednék ki — Strombóli vulkán lehetne.

Alázatos szolgálója

ARTÉZY FURUNKULUS.

Árvizhírek.

Október 19.

Amitől napok óta tartottunk, bekövetkezett. A népszinműi áradat végenyészettel kezdi fenyegetni népszinházunkat. Hiába minden erőlködés. Gyors segítyt kérünk!

RAKOSI.

* * *

Október 20.

Pályázati vizállás 1° szempont fölött. A beérkezett művek mind a kritikai szempont alatt állanak. Töltések szakadnak. A bizottsági jegyző már belefult a hullámokba. Csak isten segíthet!

RAKOSI.

* * *

Október 24.

Katonai kordon felállítása szükséges a pályamű-áradat ellen. Helyzetünk borzasztó. Egész nap nem alhatunk s csak éjjel zárhatjuk be szemünket. Most vágat végig az 50-ik pályamű áradása direkcionális asztalunkon. Harangzugás, jajiáltás, vészlővések. Jaj neked Alháma!

RAKOSI.

* * *

Október 30.

A népszinház legfőljebb még 24 óráig állja ki az ostromot. Falai roskadnak. Megfeszített munkától mindnyájan kimerülve. Evvát végelgyengülésben most temetik. Statárium hirdettetett ki minden újabb pályázóra. Kivégzések sem segítenek. Végünk van!

RAKOSI.

* * *

69-ik pályamű érkezett be. Népszinház — Szeged — Murcia!

RAKOSI.

Magyar gazdák emlékirata.

A MAGYAR gazdaközönség mindent elkövet, hogy állapotán javítson s értelmessége, takarékosága, szorgalma által méltó hirre is tett szert az egész világon. Mindamellett nem képes Amerika, Ausztria, sőt még Románia versenyével sem megküzdeni. Állapota napról napra hanyatlik. E körülmények okát nem lehet másban keresni, mint hogy a törvényhozás elmulasztotta mind- eddig hathatós intézkedésekkel istápolni a magyar gazdák érdekeit. Intézkedések, intézmények s főleg törvények — ez az, amire Magyarországnak szüksége van.

Kormány és törvényhozás nem áll a helyzet színvonalán. Méltán csodálkozhatik mindenki azon abnormis időjárás rendellenességeken, melyek a mostani systemát jellemzik s a magyar gazda ismert józanságával csodálkozik rajta, mért volt épen a Bach-rendszer alatt mindig kedvező időjárás s mért zavarodott meg annak rendje az alkotmányosság első pirkadása — az octoberi diploma óta?

Természetes, hogy a magyar gazda e jelentését az akkori jobb közigazgatásnak tulajdonítja — holott a mostani ázsiai állapotok láttára (az afrikai állapotok jobbak: l. nilusi kiöntés, egyiptomi zsilipek, víztartók stb.) bizalma az alkotmányosság iránt mindinkább csökkenni fog. Annyi kétségtelen, hogy a magyar kormány és törvényhozás nem gyakorolja azt a jogos befolyást, mely neki az időjárás szabályozására törvényileg ugyan kikötve s biztosítva nincs, de annál a fontos állásnál fogva, melyet hazánk a világegyetem kötelékében elfoglal, kormányunkat és törvényhozásunkat méltán megilleti.

»Mi nem szabályozhatjuk az időjárást!« Ez a rendes válasz, melyet ott fenn Budán adni szokás. De kérjük, mért szokás Bécsben mondani: »wir machen Regen und Sonnenschein«? Bécs tehát képes arra, amire Buda képtelen.

Szégyenletes függés amerre nézünk, függés Bécs-től, szégyenletes függés az időjárástól — semmi önállóság!

Nem kell hozzá véresszáju ellenzékieskedés, kimondani, hogy a mi gyámoltalan kormányunk oka a rosztérmeésnek is. Vihart vetvén, nem csoda, ha vést aratott. Ne vessen vihart, hanem lendítsen a magyar gazdaság állapotán egy külön közigazgatási miniszterium által. Meg vagyunk győződve, hogy mihelyt ez felállítatik: azonnal, mintegy varázsütésre el fognak a bajok enyészni. E miniszteriumnak — ha hivatása magaslatán áll — első teendője volna országgyűlésileg kimondatni:

hogy szakadatlan jó termés lenni tartozik;

hogy a nem-magyar buza kizáratik az európai piacokról;

hogy a magyar búzáért mindenki kénytelen azt az árt megadni, a mely érette követeltetik;

amennyiben pedig Európa többi államai nem volnának hajlandók ez alapon hazánkkal szerződéseket kötni, összes fogalmazási és segédhivatali személyzetének kirukolása mellett a békét diktálni.

Apró hírek.

⊙ **Lurline kisasszony** ép akkor utazott el innen, amidőn György Aladár leczkét akar venni tőle: hogy lehet 3 perczig a vízben maradni?

□ **Herman Ottó** alig lépett a házba, a hivek figyelmeztették, hogy nyilatkozataiban óvatos legyen, mert mindjárt megvonják tőle a szót; amire Herman Ottó nevetve énekelé: »Una voce póko fa!

△ **A fővárosi adóhivatalnál** a rovatokba két forint helyett mindig *kettő* forintot irnak, nehogy a tisztviselő a »két«-ből *hét* forintot csinálhasson és számoljon el az államnak — mert most annyira meg van már ott zavarodva a hivatalnok, hogy a maga kárára hamisít.

Régiség.

— Szerhalmi lelet N.-Kőrös határán. —

(Kikaparták Hampel és Thallóczy.)

Az akasztófa forgácsa.

N is metszettem forgácsot az akasztófáról, mert az ilyen darab fa birtoka szerencsét hoz. És hozott is nekem az a forgács mindenféle jót. — Mindjárt másnap reggel jobb lábammal léptem az ágy-szönyegre, ami sokkal jobb ómen, mint a ballal való lelépés. Azután reggeli kávémban legyet találtam; a forgács birtoka nélkül bizonyosan svábot leltem volna. Az utcára léptemkor rögtön taligakerék ment át a lábamon; ezer szerencse, hogy nem komfortáblí gázolt el. A hentes kutyája pedig, mely ezután megharapott, még csak vezetett sem volt. A börzén délelőtt két forinttal bukott az aranyjárdék, de — hála a forgácsnak! — nekem semmiféle állampapirosom nincsen. Valakitől azt hallottam, hogy Lenhossék tanár megkapta a vaskoronarendet, mellyel nemesség jár: bizonyosan nincs forgácsa szegénynek, mert ha az volna, akkor a profeszor ur nem volna már atyjáról nemes ember, hanem most örülne az elnyert czimernek. Délben két pohár vizet ittam, amit nem tehettem volna, ha ebmarás következtében viz-iszonyba e tem volna. Délután pedig különös szerencsém volt, mert a Deák-tér közepén álló vasintézeteskébe beállítván, helyet leltem benne, ami nagy ritkaság. Azután rágyújtottam egy szál virginia-szivarra, mely azonban nem szélelvén, eldobtam; így tehát nem lehettem tőle roszul. Később pár üres perczem lévén, az üres perczutcán mentem keresztül, hol valami Góliáth-forma, tenyeres-talpas ember jött velem szemközt; ha ez főbe kollint, okvetlenül oda vagyok; de elment mellettem és nem bántott. Onnan kiérve, temetéssel találkoztam, de oly szerencsésen, hogy nem én feküdtem a koporsóban. Azután az órára néztem s födelét ismét becsuktam; mily szerencse, hogy ez a födel nem ajtó, s ez ajtó nem bolt, s ez a bolt nem az enyém és becsukása nem bankrótomat jelenti. A kávéházban tekéztam és igen szép mopszot löktem a sarokba, holott ha sarkomat löktem volna egy mopszba, ez még lábikrámba kaphatott volna. Mikor ismét távozni akartam, észrevettem, hogy valaki elvitte kalapomat; ezer szerencse, hogy a fejem benne nem volt, mert kalapot csak vehetek megint, de fejevéltre nem igen áhitozom. Az esti lapban azt olvastam, hogy betörtek egy atyafi szállásán; bezzeg örültem, hogy az az atyafi nem az én atyámfia, különösen pedig hogy atyámnak nem azon fia, mely én vagyok. Este Lohengrinbe mentem és annyiban pórul jártam ugyan, hogy nem Blaháné énekelt az Erzsébetet, de szerencsére a második felvonás közben a nagy léghuzamtól megsiketültem és így a Telramund és felesége közti unalmas duettrecitativót már nem hallhattam. Hazamenet egy rendőr tévedésből orgyilkosnak nézett és bekísért a Fortunaházba, mely kétség kívül szerencse-ház. Másnap reggel azonban belátták, hogy tévedtek, és ismét elbocsátottak, ami még nagyobb szerencse. Ime az akasztófa forgácsának hatásai.

SZERENCSEY FORTUNATUS.

BAKA-BIBLIA.

És az Ur kérdé Kaint: Hol van testvered Ábel, mire Káin azt felelé:

Tul a Tiszán Devcserbe.

*

A z-idők pedig tanzolának az arany borju körül, énekelvén:

Boczi, boczi, tarka,

Se fule se fa-ka.

F. L. (Bpst.) N m talál lapunk hangjához. — **Nkrdsk J.** Válogatva. — **Sz. B. (Bpst.)** Ügyes. Megrajzoltatjuk. — **Cheops.** Csakugyan cheopszasza! Meg nem tagadhatjuk magunktól remek műfordítása közlését, mellyel oly sikeresen ü tété át nyelvünkre azt a dalt, mely a bécsieket annyira lelkesíti:

*Az ember, ember, ember nem horvát — horvát,
S az étel nem csupán csak salát — salát,
Fejre saláta s az endivi jó — hisz jó,
De még jobb annál egy gazdag zsidó — zsidó.*

Ennél csak e bécsi dal fordítása különb:

*Durt drammat am Bergl
Is d Welt kugrund
Und
Da wohnt mei klan's Derrnd
Vom Himmelfortgrund.*

Magyarítva:

*Ott fenn a hegyecskén
A világ kerek
Ot-
Tan lakik menyecském
Kit én szeretek.*

Sz. K. (Bápest.) Vigyázó Laci nem adja meg magát. Igaz, hogy az árpádkori nyelvemlékek szólnak a »hegh-fark«-ról (cacumen montis.) De bizonyára szokatlan. Az útnak is van joga, ha világosabb a régiül s a használat által megcsiszolódott. Most azt mondják mezőgazdáink, hogy »szokmányos tisztabuza« (Usance-Weizen) s bizony egyikünknek sem jut eszébe »szoknyás búzát« keresni, bár a szokmány szoknyát, ruhát jelent. Hanem ha a »farkban« nincs is igaz a mi Lacziunknak, a »főben« van, mert úgy látszik, hogy a többi és fontosabb dolgokban annál alaposabb tudóskának mutatkozott. De azért: béke és barátság! — **Dr. Ltr Ndr. (Bpst.)** Hosszu »hivatalos« levelében arra szólít fel bemünket, hogy lapunkban szüntessük meg a »Kathedrai bölcsességek« rovatát, mint amely rovat az ifjúságból kiirt minden tartozó tiszteletet a tanárja iránt. Kétszer is elolvastuk »hivatalos« levelét, nem-é rá akar szelni valamely vásott diák-olvasónk? De névírását valódiunk ítélve egy szaktekintély, nem volt kételyünk, hogy a levél csakugyan öntől származik. Ha érvelése alappal bírna, a hazai poeták Titán Laczi ellen szólalhatnának föl, a vidéki casinók parlagi gavallérjai Mokány Berczi ellen, s így tovább végig lapunkon. Tulzott érzékenysége hogy nem ütközött bele a közkezen forgó »Gallettianákba«, a német lapok (s nem csak éleclapok) ez állandó rovatába? S még hozzá véve azt: hogy abban a rovatban a tanár meg sincs nevezve!... Ezért bizony kár volt magán-érezékenykedését »hivatalos« levelében juttatni hozzánk s megkárosítani az állami kincstárt 3 krajczárral.

Felolva szerkesztő: CSICSERI BORS.

DUMAS SÁNDOR

érdekes regényei
potom áron!

„Gróf Monte-Christo“ 12 kötet 7 frt 20 kr helyett, csak 3 frt 60 kr.

„Margit királyné“ 6 kötet 3 frt 60 kr helyett, csak 1 frt 80 kr.

„Monsecaui hölgy“ 8 kötet 4 frt 80 kr helyett, csak 2 frt 40 kr.

„Negyvenötök“ 8 kötet 4 frt 80 kr helyett, csak 2 frt 40 kr.

„A három testőr“ 6 kötet 3 frt 60 kr helyett, csak 1 frt 80 kr.

„Husz év múlva“ (A »Három testőr« folytatása) 8 kötet 4 frt 80 kr helyett, csak 2 frt 40 kr.

„Brigellone gróf“ (A »Három testőr« vége) 18 kötet 10 frt 80 kr helyett, csak 5 frt 40 kr.

Az egész gyűjtemény 66 kötet, 39 frt 60 kr helyett csak 19 forint 80 kr egyszerre megrendelve, bérmentve küldetik meg. A könyvek egész ép és új állapotban vannak, mire nézve czégünk teljes felelősséget vállal. Kimerítő könyvjegyzékek — leszállított áru regényekről is — kívánatra ingyen és bérmentve.

Budapest,

Dobrowsky és Franke
könyvkereskedése.

(IV. egyetem-utca 2. sz.)

Nines többé meghülés nedves lábak által.

Fentartása mindennemű bőrnek, mint női topánok, eszímák, kocsibőrök, lószerszámoknak egyedül csak a **jonak bizonyult illatos vízmentes bőrkenőcs által Fasching C-től Bécsben.** — Ezen bőrkenőcs száraz időben is mindennemű bőrnek a **legnagyobb hasznára van** mivel ez azt puha és hatékonyan teszi, mint színt, mivel a cipő-neműek ezen kenőccsel való bedörögölés után közönséges fény mázzal **azonnal fényesíthető.**

Ára dobozonként 15, 20, 25, 40, 70 kr. — Megküldetik utánvétel mellett.

Gyár Bécs, VI. Mollardgasse 21.
„Raktárak óhajtatnak.“

83

Megbízható, nyájas és őszinte
biztos gyógykezelés tekintetéből
ez intézet különösen ajánlható.

Beküldetett.

Dr. Leitner

35 év óta fennálló

rendelés-intézetében

Pesten 3 dobozta 14. szám, titkos, sőt idült betegségeket, az önfertőzésnek minden következményeit, tehetetleneket, strictrákat, minden női betegségeket, fehérfolyást és bőrbajokat, rüh 2 óra alatt levéltéggel is, biztosan, alaposan és gyorsan gyógyít, anélkül, hogy a beteg hivatásában akadályozva volna és csak sikerült gyógyítás után fogad el tiszteletdíjat. — Bendel napokonként d. n. 2.—5. óráig és este 7—10 óráig.

Éskórt

(nehézkör) gyógyít levél útján **Dr. Killisch** különleges orvos Dresdenban (Neustadt.) A legnagyobb tapasztalat, miután már több mint 11,000 esetet gyógykezelt.

Érdekesítő fényképek

urak számára.
20 darab 3 márká.
40 " 5 " "
5 márká = 3 frt oszt. ért.
Érdekes STEREOSKOP KÉPEK
1 tuczat 8 Márká = 5 forint o. ó.
Az öszeg bekioldése mellett bérmentesen, utánvétel mellett bérmentesen, megküldi vámentesen.
Grünbaum Jeksa, Berlin C.
34. Jerusalem-strasse.

Fővárosi vigarda

Hétfőn, november 10-én s a következő napokon,

mikroskopikus aquarium tartalma,

néhány száz élő viziállat gyűjteménye,
a látható szívverés az élő állati testben,
a vér csodái a kenyérbén.

Belépti díj 30 kr.

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

Budapest (Ferencziek tere 3. sz.)

megjelent s általa minden könyvkereskedésben kapható

MADÁCH IMRE ÖSSZES MŰVEI.

Kiadta

Gyulai Pál.

A költő arcképével.

Három erős kötet, ára füzve 7 frt 50 kr.]

Diszes angolvászonkötésben arany metszéssel 10 frt.

ROBERNIER ASSZONY.

Regény.

Irta **DAUDET ERNŐ.**

Francziából fordította **Günther-Kégl Emerica.**

Ára 80 kr.

Robernier asszony Daudet egyik legkiválóbb regénye. Az emberi szenvedély lázas hullámzását festi mesteri tollal a szerző azon megragadó közvetlenséggel, mely az élet viszonyainak alapos ismeretén és beható megfigyelésén alapszik. Látjuk a szenvedély rémes hatalmát, mely szétbontja a legszentebb köteleket, áldozat követeli az erkölcsi élet nagy köteleit, lábbal tapossa az emberi szív legnemesebb érzelmeit, melyek romboló erejét akadályozhatták volna. A kép, melyet fest, ép oly hű és természetesen igaz, mint a mily megragadó. Leköti figyelmünket s mindvégig ébren tartja, sőt fokozza érdeklődésünket. S a mi mindennél érdekesebb, az ama szerencsés megoldás, melylyel a bonyodalom véget ér. Erkölcsi érzésünk megnyugszik, olvasva a végkifejledést s midőn sajnálatunkat nem vonhatjuk meg az áldozattól, a kit érzelmeinek benső meghasonlása vitt az örvénybe, lelkünk felmagasztosul az emberi életet irányzó nagy eszmék tiszta diadalán. A fordítás teljesen méltó a regény gyönyörű tartalmához.

AZ EMBER

TRAGÉDIÁJA.

Dramai költemény.

Irta

MADÁCH IMRE.

Ötödik kiadás.

Ára 1 forint 50 kr.

Angol vászonban aranyvágással
diszesen kötve a és költő arcképével 2 frt 70 kr.

Továbbá

A magyar nemzeti irodalom

történeti ismertetése.

A legrégibb időktől mostanig.

Összeállította

BEÖTHY SZOLT.

Két kötet.

Ára egy-egy kötetnek 1 frt 80 kr.

Az „ATHENAEUM” NAGY KÉPES NAPTÁRA. 1880-dik szökőévre.

Szerkeszti
CONCHA KÁROLY.

Huszonegyedik évfolyam.

Számos fametszvényvel.

Ára 1 frt. — Vidékre a naptár bérmentve küldetik meg, ha 1 forint 10 kr előlegesen (postautalvánnyal) beküldetik.

TARTALMA:

Czímkép: A királyi család. — **Csillagászati naptár 12 művészi kivitelű havi képpel és jegyzéklapokkal.** — Szépirodalmi rész: Blaháné Lujza (képpel). — Harmincz év múlva. Költ mé y Arany Jánostól. — A két szomszédház. Beszély Varga Jánostól. — A felhők. Kötlemény Szász Gerőtől. — A főuri nemzetségek életviszonyai. Szathmáry Györgytől. — Alkonyi Óra. Kötlemény Endrődi Sándortól. — Naplótörredék. (Francia- és olaszországi utirajz.) Irta: Király Pál. — A kisasszony. (Egy boldog házasság története.) Irta: Sümei Kálmán. — Kötlemények I—IV. Madách Imre összes műveiből. — A széke-fehérvári kiállítás. Rajz. Senky Pál történetéből. — Első haragom. Kötlemény. Vargha Gyulától. — Szeged pusztulása. Sasvári Ármintól. — Societas Vagabundorum. 1754. Thallóczy Lajostól. — Új találmányok (3 ábrával). — A borra való. — H romszáz éves naptár (3 táblázattal) S. Z.-tól. **Képeink magyarázata: Az év történetéből.** A királyi pár ezüstlakadalmi. A királyi család (czímkép). — Az ezüstlakadalmi díszmenet Bécsben. — A bécsi fogadalmi templom. — A székesfehérvári kiállítás: Gr. Zichy Jenő, a kiállítás elnöke. — Gróf Zichy Jenő pavillonja. — Irodalmi és művészi jelesnapok sorából: Ágai Adolf, Jankó János, Frankenburg Adolf, Erkel Sándor, Huszár Ad-If és az Eötvös-szobor, B liczay Gyula, dr. Wenzel Gusztáv. — Halottaink közül: Zsedényi Ede, Va/ ot Imre, Weninger Vincze. — Külföldi vendégeink: Joachim József, Rogeard Ágost, Massan-st, Caint-Saëns Károly. — Vegyes képek: Páris — Szegedért. — A budapest-ferenczvárosi templom. — Az első varrogép falun. — A föld, a többi csillagokról tekintve. — A nagy út. — Ausztráliai fa-óriás. — A zulus országából. — IV. Napoleon Lajos. — Hézagpótló. Irta: Szokolay Hermin.

A magyar birodalom tisztai czimtára: Magyarország királya. József herczeg és családja stb. — Egyházi hatóságok Budapesten. — A parlamenti felelős m. k. kormány. — A magyar-osztrák birod. közös miniszteriuma. — A magyar-osztrák birod. köve'ségei. — Idegen államok konzulátusai Budapesten. — A magyar kir. Curia I—III. — Marosvásárhelyi k. ítélőtábla és főügyesség. — Országos fegyintézetek. M. kir. áltami számvevőszék. — M. kir. közalap. ügyigazg. és vidéki ügyességek. — M. kir. bányakapitány-ságok. — M. kir. földtani intézet. — M. kir. kerül. bányabiro'ságok. — M. kir. földteherment. pénzalap igazg. — M. kir. erdélyi földteherment. pénzalap igazg. — M. kir. orsz. statisztikai hivatal. — M. k. orsz. statisztikai tanács. — M. kir. gazdasági akadémia, tanintézetek stb. — M. kir. postaintézet és igazgatóság. — M. kir. távirdaintézet és igazgatóság. — M. k. államnyomda. — M. kir. építészeti hivatalok. — M. kir. kataszteri tisztviselők. — M. kir. közjegyzők. — Ügyvédi kamarák. — Budapesti ügyvédek név- és lakjegyzéke. — Köztörvényhatóságok. — Horvát-szlavon-dalmátó szági kir. kormányzóság. — Horvát-szlavon-dalmátórszági politikai hatóságok. — Királyi törvényszékek és járásbíró'ságok. — A budapesti m. kir. tudomány-egyetem. — M. kir. egyetemi könyvtár. — M. kir. József-műgyetem. — M. kir. honvédségi Ludovica-akadémia. — M. kir. kolozsvári tudomány-egyetem. Magyar tudom. Akadémia. — A Kisfaludy-társaság. — A Petöfi-társaság. — Magyar írók segélyegylete. — Szent-István-társulat. — Színházak. — Az országos kislelővő-egyesület. — Budapesti orvosok név- és lakjegyzéke. — Magyar földhitelintézet. — Pesti hazai első takarékpénztár. — Magyar általános hitelbank. — Budapest fővárosi tiszikara. — Városok. — Orsz. vásárok. — **Hirdetések.**

Az életből ellesve.

Beszélek.

Irta: JÓKAI MÓR.

Három kötet ára 3 frt.

A ragyogó tollu író ez újabb szépirodalmi dolgozatainak gyűjteménye oly gazdag és változatos tartalommal jelent meg, mely alkalmat nyújt a közönségnek, hogy kedvenc írója sokoldalú tehetségének legkülönbözőbb sajátságaival megismerkedhessék. Tárgyai tulajdonképen az életből és pedig a magyar életből meríti ugyan, de pl. »Az ezkerkedik éjszakában« átcsap ama térre is, hol élénk képzelete egészen szabadon röpülhet, míg a »Rendkívüli nötkben« a világ történelmének tárházából keres anyagot. Kiváló érdeket kölcsönöz a gyűjteménynek, hogy a közlemények tekintélyes része naplószerű följegyzés, melyben a Jókainál oly megkapó közvetlenség ellenállhatatlan vonzza magával az olvasót. A »Hajdan, most és valaha« czíműnek pl. a Svábhegy képezi színterét. Jókainak a kedvenc helye a hol, mint e közleménye végén elmerengve mondja, »piheni akar.« A harmadik kötet főrészt olaszországi utazásának leírása tölti be, ritka megfigyeléssel, élénk színekkel, érdekesen festett utirajz, melyben a klasszikus föld hatása az író lelkére s a benyomás meleg költekedélyére oly varázst kölcsönöz a kiváló bájjal írt memoirsoknak, mellyel kevés »utileírás« dicsekedhetik az irodalomban. — A változatosabbán pártját ritkító, de mindentűn költői tartalma gyűjtemény bizonyára a legkedvesebb olvasmányok egyike lesz a magyar közönség előtt.

A napi- és hetilapoknak évkönyvünkre vonatkozó ismertetéséből a következőket idézzük:

MAGYARORSZÁG: Örömmel tapasztaljuk, mennyire halad minden évben a naptár tartalomban, kiállításban egyaránt, úgyen s válogatva össze mindazon jel-n-tés eredményeket, mikben a mult év oly gazdag volt. Számptalan, igen szép kivitelű kép díszíti a könyvet; a naptári rész pedig gondosan és bőven van egybeállítva. A szépirod. részben az irodalmi nevek legjelesebbjeit találjuk. Ha hozzá tesszük, hogy e terjedelmű naptár igen díszes typographiai productum s ára csak 1 frt jó lelkiismerettel elmondhatjuk, hogy a naptár ak egy családnál sem volna szabad hiányozni!

A HON: Ezen folyvást kiváló gondnal szerkesztett naptár most hagyta el a sajtót. 43 képpel van ellátva, 17 ívre terjed s ára 1 frt. Mily gazdag e naptár tartalma, azt az itt következő jegyzék is bizonyítja. (Következik a fentebb közölt részlet tartalomjegyzéke.) A magyar birodalom tisztai czimtára, a legújabb változások figyelembevételével, a miniszteriumoktól az összes hatóságokig. Az országos vásárok a keresk. miniszterium adatai nyomán közöl tetnek.

PESTI NAPLÓ: Naptár-rodalmunk legkiválóbb terméke, az »Athenaeum nagy képes naptára« az 1880. szökőévre, kitűnően szerkesztve, 43 szépen sikerült fametszvényvel ellátva, most hagyta el a sajtót. E naptár, mely immár a huszonegyedik évfolyamát éli, naptári, szépirodalmi és más részeiben igen nagy gondnal van összeállítva és minden igényt kielégíti alkalmas. Gazdag irodalmi részének gyöngyszeme A r a n y J á n o s »Harmincz év múlva« cz. költeménye, mely e naptárban je enik meg először stb.

FŐVÁROSI LAPOK: Az »Athenaeum nagy képes naptára«, melyet Concha Károly szerkeszt, teljes gondnal és jó sikerrel, megjelent a jövő évre. Szépirodalmi részében találunk A r a n y J á n o s tól egy új költeményt, melyet a költő »Harmincz év múlva« czímmel Petöfi halálának évfordulója alkalmával írt. Negyvenhárom kisebb-nagyobb kép díszíti a csinos kiállítású naptárt, mely tizenkét és fél ívre terjed, csillagászati részszel, pontos tisztai czimtárral, vásárok jegyzékével stb. Ára pedig most sem több egy forintnál — olcsóbb naptári évkönyvet, ily tartalmat és terjedelmet, alig adnak ki valahol.

VASÁRNAPI UJSÁG: Az »Athenaeum nagy képes naptára«, melyet, C. K. nagy gondnal szerkesztett, megjelent a jövő évre. Szépirod. részében találunk Arany Jánostól egy új költeményt; ezen kívül négy költeményt Madách Imrétől, most megjelent műveiből, stb. A cikkek »öt Király Páltól« »Naplótörredék-et« francia- és olaszországi utjából, me y utóbbiról mult évben a »Vasárnapi Ujság«-ban is adott egy érdekes közleményt.

EGYETÉRTÉS: Az »Athenaeum« nagy képes naptára most jelent meg. Mindenesetre a legértelmesebb magyar naptár, s legjobban megéri az árát, az egy forintot. Van benne sok kép és változatos a tartalma, tisztai czimtára pedig a legterjedelmesebb. Közleményei közt van A r a n y J á n o s l i s költemény, mely Petöfire vonatkozik; továbbá költemények M a d á c h Imrétől (még pedig eddig kiadatlan négy). A »szegedi katasztrófát« több r j z és cikk ism-rteti, mint a legközelebbi idők legmeg-ízóbb eseményét.

Porzó

Tárczalevelei

Rajzok a társas életből, a család köréből, uti vázlatok stb.

Irta

ÁGAI ADOLF.

— 2 kötet. — 46 lv. —

Ára 4 forint.

E cikkek felől csak egy vélemény uralkodik: hogy azok úgy formában, mint tartalom-ban a legjobbak sorába tartoznak, mik a magyar szépirodalomban az utóbbi években megjelentek. Humor, guny, költői melegség, finom részletezés, szellemes játszás, élénk színezés, könnyedség, feleletesség nélkül s végig szabatos, jóízű magyarsággal, mely sehol sem válik póriássá — ezek azon tulajdonok, melyek e gyűjteménynek megadják súlyát és becseit.